

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. februar 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-97/15)

(2015/C 171/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sprengen/Pakweg Douane BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelse 5C, sidste afsnit, til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur — efter omstændighederne under hensyntagen til bilag A og B til Information Technology Agreement — fortolkes således, at apparater som de i denne dom beskrevne screenplays skal tariferes som »pladelagre med faste plader« i den kombinerede nomenklatur underposition 8471 70 50, selv om apparaterne har sådanne kendetegn og egenskaber, at de er i stand til at gengive de multimediafiler, der er lagret på de faste plader, på et TV-apparat eller en videomonitor efter at have konverteret disse filer til analoge signaler?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal bevares benægtende, skal position 8521 i den kombinerede nomenklatur da fortolkes således, at apparater som de nævnte screenplays kan tariferes i denne position, selv om apparaternes videogengivelsesfunktion ikke er deres eneste funktion, men hovedfunktionen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Spanien) den 27. februar 2015 — María Begoña Espadas Recio mod Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Sag C-98/15)

(2015/C 171/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Begoña Espadas Recio

Sagsøgt: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er knyttet som bilag til direktiv 97/81/EF⁽¹⁾ om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, i lyset af den retspraksis, der følger af [Domstolens dom af 10. juni 2010, Bruno m.fl., C-395/08], fortolkes således, [at] bestemmelsen finder anvendelse på en bidragsbaseret ydelse ved arbejdsløshed som den, der er omhandlet i artikel 210 i den spanske Ley General de Seguridad Social, som alene finansieres af de bidrag, der indbetales af arbejdstageren og de virksomheder, hvori vedkommende har været ansat, og som fastsættes på grundlag af de ansættelsesperioder, hvor der er indbetalt bidrag i de seneste seks år forud for det tidspunkt, hvor personen bliver arbejdsløs i juridisk forstand?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal [rammeaftalens] § 4 da i lyset af den retspraksis, der følger af [dom Bruno m.fl.], fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der — således som det er tilfældet med artikel 3, stk. 4, i Real Decreto 625/1985, de 2 de abril (om arbejdsløshedsydelse), hvortil der henvises i stk. 1, regel 4, i syvende tillægsbestemmelse til Ley General de Seguridad Social — ved beregningen af arbejdsløshedsydelsens varighed i forbindelse med »vertikalt« deltidsarbejde (hvor der alene arbejdes tre dage om ugen) ses bort fra de dage, hvor der ikke er udført arbejde, til trods for at der er indbetalt bidrag for disse, med den deraf følgende nedsættelse af den tilkendte ydelses varighed?
- 3) Skal forbuddet mod direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 79/7⁽²⁾, fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der — som det er tilfældet med artikel 3, stk. 4, i Real Decreto 625/1985 — i forbindelse med »vertikalt« deltidsarbejde (hvor der alene arbejdes tre dage om ugen) ikke foretages en medregning af de dage, hvor der ikke er udført arbejde, som bidragsdage, med den deraf følgende nedsættelse af arbejdsløshedsydelsens varighed?

⁽¹⁾ EFT L 14, s. 9.

⁽²⁾ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Spanien) den 27. februar 2015 — Christian Liffers mod Producciones Mandarin, S.L. og Gestevisión Telecinco, S.A

(Sag C-99/15)

(2015/C 171/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Liffers

Sagsøgte: Producciones Mandarin, S.L. og Gestevisión Telecinco, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder⁽¹⁾ fortolkes således, at den forurettede i forbindelse med en krænkelse af intellektuel ejendomsret, som kræver erstatning for formuetab på grundlag af de gebyr- eller afgiftsbeløb, som den krænkende part skulle have betalt, hvis denne havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed, ikke samtidig kan kræve erstatning for det forvoldte ikke-økonomiske tab?

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 45.